

бой, но сѣделъ въ палатѣхъ си, и правилъ магїите си. И така които отивали срещу него, връщали се злополучно на мѣстата си. Прочее царѣхъ като глѣдали, злото което имъ правилъ, согласили се общо да отидатъ срещу него, да го истребятъ. Тѣи били Дарій, царь Персїдскій, царьо Лепидскій, и Іверїискій, и други много, които събрали войскахъ си, и отишли срещу него.

ВЕРВЕРЪ ОТИВА ПРИ НЕКТЕНАВИ.

Единъ военачалникъ (на име Верверъ), като видѣлъ войската, която ишла срещу Нектенави цара своего, отишълъ при него, и му рекълъ: Царю, знай, защо много войска иде да те бие, но направи управление, за да ны неразвалятъ. Царь Нектенави като чулъ тѣхъ дѣла, рекълъ на Вервера съ подсмиванѣ: иди почивай, и азъ съ една рѣчь ще направимъ сички-те да се върнатъ на мѣстата си безъ да ны направятъ зло. После станалъ, влѣзналъ въ къщата си, закачилъ да прави магїите си, и видѣлъ защо изгубова царството си, и какъ ще се побѣди. Тогава се смѣтилъ много, плакалъ горчиво, и рекълъ: О крѣпость прекрасна Египетская! гдѣто те почетоухъ съ толкова богатства, сега те изгубвамъ! Обрѣсналъ си тѣхъ крадата, промѣнилъ облеклото си, зелъ шары съ него си колкото можилъ, и бѣгалъ отъ Египетъ непознаенъ (тебѣилъ).

НАЧАЛНИЦЫТЕ ТРЖАТЬ НЕКТЕНАВИ.

Началницыте Египетскій отишли на утрени-